

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/891/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113228256
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6113228256.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľky X. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., V. W. XX, zastúpenej JUDr. Petrom Harakálym, advokátom, Advokátska kancelária v Košiciach, Mlynská 28, proti odporcovi Komunálna poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, o náhradu škody za ublíženie na zdraví z titulu bolestného, na odvolanie navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/413/2013-139 zo dňa 22. 07. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke 5,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 10.769 EUR od 01. 06. 2013 do 24. 10. 2013 a zo sumy 5.266,20 EUR od 01. 06. 2013 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, potvrdzuje.

Vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky zamietol, okrem tej časti výroku, ktorým zamietol úrok z omeškania od 29. 05. 2013 do 31. 05. 2013, rozsudok okresného súdu zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vo výrokoch, ktorými okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 5.266,20 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, rozhodol o zastavení konania ohľadne sumy 10.769,- EUR, a ktorým zamietol úrok z omeškania od 29. 05. 2013 do 31. 05. 2013, ostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 5.266,20 EUR s 5,5 % úrokom z omeškania ročne od 01. 06. 2013 až do zaplatenia, ako aj 5,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 10.769,- EUR za obdobie od 01. 06. 2013 do 24. 10. 2013, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, konanie o zaplatenie sumy 10.769,- EUR zastavil a v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky zamietol.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľka sa pôvodne domáhala peňažnej náhrady v sume 18.274,50 EUR s prísl. ako plnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla titulom bolestného. Po čiastočnom späťvzati návrhu vo výške 10.769,-EUR (z dôvodu plnenia odporcu), ostala predmetom sporu suma 7.505,50 EUR s 5,5 % ročným úrokom z omeškania a 5,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 10.769,- EUR od 29. 05. 2013 do 24. 10. 2013. Návrh bol odôvodnený tým, že navrhovateľka utrpela dňa 09. 07. 2012 pri dopravnej nehode ako spolujazdkyňa v motorovom vozidle tov. zn. Škoda Fabia, ktoré viedol Y. V., ťažké ublíženie na zdraví. Vodič bol v konaní Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/32/2013 rozsudkom zo dňa 17. 09. 2013 uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví a ohrozenia pod

vplyvom návykovej látky. Prevádzkovateľ motorového vozidla mal v čase škodovej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu. Priamy nárok proti odporcovi ako poisťovateľovi je daný podľa § 15 zák. č. 381/2001 Z. z. V dôsledku utrpených zranení bola navrhovateľka ústavne ošetrovaná od 09. 07. 2012 do 09. 08. 2012 a v Národnom rehabilitačnom centre Kováčová od 06. 09. 2012 do 03. 10. 2012. Navrhovateľka predložila lekársky posudok o bolestnom, ktorý vypracoval Y. R. Q., T., primár ortopéd Národného rehabilitačného centra Kováčová, ktorý ohodnotil poškodenie na zdraví navrhovateľky spolu na 1.162,50 bodov, čo v peňažnom vyjadrení zodpovedá sume 18.274,50 EUR (1.162,50 x 15,72 = 18.274,50). Odporca žiadal návrh zamietnuť s odôvodnením, že v trestnom konaní sp. zn. 2T/32/2013 bolo zabezpečené odborné vyjadrenie Y. V. H., č. 701-IV/2013 zo dňa 12. 11. 2012 (č. I. 140 trestného spisu), ktorý ohodnotil bolestné navrhovateľky na 685 bodov, čo zodpovedá sume 10.768,20 EUR (685 x 15,72 = 10.768,20). Podľa jeho odborného vyjadrenia, z dôvodu liečebného postupu navrhovateľky, ktorý vyžadoval náročný operačný zákrok, patrilo navrhovateľke aj zvýšenie odškodnenia bolesti na dvojnásobok pri troch položkách, spolu na 340 bodov, ktoré zodpovedalo sume 534,48 EUR (340 x 15,72 = 534,48). V trestnom konaní sp. zn. 2T/32/2013 bol poškodenaj navrhovateľke podľa posudku Y. H. priznaný nárok na bolestné za 685 bodov, t.j. v sume 10.768,20 EUR (č. I. 152-153 trestného spisu). Na zaplatenie uvedenej sumy bol zaviazaný odsúdený Y. V. a v tejto časti uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť, pretože poškodená navrhovateľka nepodala odvolanie proti tomu, že jej nebol priznaný nárok na 534,48 EUR z titulu zvýšenia bodového ohodnotenia. K obrane odporcu okresný súd uviedol, že v trestnom konaní súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku nárok poškodeného nezamietal. Pokiaľ súd nerozhodne o časti nároku uplatneného poškodeným v adhéznom konaní, so zvyškom odkáže poškodeného na konanie vo veciach občianskoprávných. Neprihliadol k námietke res iudicata, ktorú vzniesol odporca z dôvodu, že v tejto časti bolo v trestnom konaní o nároku poškodenaj právoplatne rozhodnuté s odôvodneným, že v trestnom konaní bola uložená povinnosť náhrady škody inému subjektu, nie odporcovi a z iného právneho titulu. V trestnom konaní však bolo vo vzťahu k Y. V. právoplatne rozhodnuté o nároku navrhovateľky na náhradu škody z titulu bolestného. V adhéznom konaní bolo právoplatne rozhodnuté o nároku vo vzťahu k obžalovanému a v civilnom konaní nemožno už tento nárok posudzovať odlišne, lebo nárok poškodeného voči poisťovni sa odvíja od zodpovednostného vzťahu s poisteným. V tejto časti sa už navrhovateľka nemôže domáhať toho istého nároku voči poisťovni, ktorá vstúpila do práv poisteného škodcu v plnom rozsahu podľa § 4 ods. 2 až 4 zák. č. 381/2001 Z. z.

Z dôvodu, že bodové ohodnotenie úrazu Y. H. bolo čiastočne odlišné od ohodnotenia, ktoré vypracoval Y. Q., okresný súd zameral dokazovanie na vysvetlenie, ktoré nároky neboli predmetom adhézneho konania. Y. Q. vo vyjadrení z 24. 08. 2014 uviedol, že v posudku Y. H. chýbali (neboli hodnotené) položky 2, 78, 106b, 106c, 132a a 223 a bez podkladu zdravotnej dokumentácie ohodnotil položky 106e, 133d a 156a. Obaja znalci sa zhodli na položkách 62b, 86b, 90a, 90b, 133a (ktorú položku Y. Q. zvýšil o 50 %), položku 81c uvedenú v posudku Y. H. Y. Q. hodnotil ako položku 81b a 82a, položku 107a v posudku Y. H. Y. Q. hodnotil ako položku 107b a pre operačný zákrok zvýšil o 50 %, položku 128b v posudku Y. H. hodnotil ako položku 128a a položku 135a ako položku 135b. Y. Q. nehodnotil položku 86e, ktorá je uvedená v posudku Y. H..

Y. V. H. na pojednávaní 11. 03. 2015 uviedol, že vychádzal zo zdravotnej dokumentácie navrhovateľky, ktoré mal k dispozícii. Chýbajúce položky 2 a 78 odôvodnil tým, že išlo o úrazové komplikácie. Položky 132a a 223 neuviedol, lebo otras mozgu mu zo zdravotnej dokumentácie nevyplýval. U niektorých položiek boli v posudkoch inak zatriedené totožné poškodenia. Pri hodnotení vychádzal z výkladu, že pokiaľ sa dá jednoduchšie ohodnotiť poškodenie časti tela, má sa postupovať všeobecným hodnotením, nie hodnotením jednotlivých častí.

Y. XX. na pojednávaní 10. 07. 2015 uviedol, že v posudku, ktorý vypracoval 05. 02. 2013, vychádzal z prepúšťacej správy navrhovateľky z Nemocnice Žiar nad Hronom zo dňa 09. 08. 2012 a z prepúšťacej správy Nemocnice F. D. Roosevelta v Banskej Bystrici zo dňa 17. 07. 2012, z ktorých vyplýva dôvodnosť ohodnotenia položiek 2, 78, 132a a položky 223 - otras mozgu, ako aj vykonané operácie, pre ktoré zvýšil bodové ohodnotenie o 50 %. Uvedené správy musel mať k dispozícii aj Y. H.. Navrhovateľka bola prepustená z Národného rehabilitačného centra 03. 10. 2012.

Okresný súd posúdil ako nedôvodnú námietku odporcu, že Y. Q. nebol osobou oprávnenou vypracovať posudok podľa § 2 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z. z., pretože bol primárom zariadenia ústavnej zdravotnej

starostlivosti, v ktorom navrhovateľka absolvovala liečbu krátko pred vypracovaním posudku v súvislosti s úrazom, ktorého náhrada škody bola predmetom sporu.

Okresný súd skúmal, či nedošlo ku škode aj spolu zavinením poškodenej navrhovateľky podľa § 441 Občianskeho zákonníka. Z pripojeného trestného spisu sp. zn. 2T/32/2013 ani z ničoho iného nevyplývalo, že by poškodená vedela, že jej bývalý manžel Y. V. viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Okresný súd mal preukázané, že bez ohľadu na spôsob zaradenia poškodenia zdravia navrhovateľky pod jednotlivé položky bodového ohodnotenia úrazu, predmetom adhézneho konania a rozhodnutia v trestnom konaní nebolo ohodnotenie bolestného, ktoré bolo v posudku Y. Q. uvedené pod položkami 2, 78, 132/a, 223, spolu ohodnotené na 335 bodov, ktoré zodpovedá sume 5.266,20 EUR (15,72 x 335 = 5.266,20). V tejto časti okresný súd považoval návrh navrhovateľky za dôvodný.

Navrhovateľka žiadala priznať úrok z omeškania 5,5 % ročne od 29. 05. 2013 s odôvodnením že nárok uplatnila u odporcu s poukazom na pripojený lekársky posudok Y. Q. dňa 27. 02. 2013 (č. I. 7). Odporca potvrdil, že navrhovateľka uplatnila náhradu podľa pripojeného lekárskeho posudku Y. Q.. Dňa 11. 10. 2013 bol odporcovi predložený rozsudok v trestnej veci sp. zn. 2T/32/2013 zo dňa 17. 09. 2013, právoplatný 17. 09. 2013, na základe ktorého odporca poskytol navrhovateľke plnenie 23. 10. 2013. Uplatnením nároku odporcovi začala plynúť 3 mesačná lehota podľa § 11 ods. 5, ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z. Odporca mal vedomosť o trestnom konaní, navrhovateľku dňa 10. 04. 2013 vyzval na predloženie vyplneného oznámenia ku škode na zdraví, požiadal o zaslanie jej zdravotnej dokumentácie a navrhovateľke oznámil pochybnosti o Y. Q. ako ošetrojúcom lekárovi. Odporca nepovažoval uplatnený nárok za preukázaný, ale v súdnom konaní bolo uplatnenie nároku považované za dôvodné a preto bolo potrebné lehotu splatnosti nároku navrhovateľky počítat' od 15. dňa po uplatnení, maximálne v lehote 3 mesiacov v prípade prešetrenia poisťovne. Uplatnenie nároku bolo odporcovi doručené 01. 03. 2013 a preto súd priznal úrok z omeškania od 01. 06. 2013 po uplynutí lehoty 3 mesiacov a zamietol úrok z omeškania od 29. 05. 2013.

Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu (č. I. 29) z dôvodu, že odporca plnil navrhovateľke v sume 10.769 EUR, okresný súd v tejto časti konanie podľa § 96 OSP zastavil.

V prevyšujúcej časti okresný súd návrh zamietol s odôvodnením, že o bolestnom za ostatné poškodenie zdravia navrhovateľky, ktoré ohodnotil MUDr. Q. pod položkami 62/b, 81/b, 82/a, 86/b, 90/a, 90/b, 106/b, 106/c, 107/b, 128/a, 133/a, 135/b, bolo rozhodnuté v adhéznom konaní.

Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 4 ods. 2 až 4, § 11 ods. 5 až 7, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 441, § 797 ods. 2, ods. 3, § 517 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o trovách konania si okresný súd vyhradil na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti rozsudku okresného súdu podali včas odvolanie navrhovateľka aj odporca.

Navrhovateľka podala odvolanie proti výroku, ktorým okresný súd v prevyšujúcej časti jej návrh na zaplatenie sumy 2.239,30 EUR s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 01. 06. 2013 zamietol. Okresnému súdu vytýkala, že nesprávne posúdil vzájomný vzťah nároku uplatneného v tomto konaní a nároku priznaného v rámci trestného konania, keď neprihliadol na ohodnotenie bolestného, ktoré bolo v posudku Y. Q. pod položkami 62/b, 81/b, 82/a, 86/b, 90/a, 90/b, 106/b, 106/c, 107/b, 128/a, 133/a, 135/b s odôvodnením, že bolo predmetom rozhodnutia v adhéznom konaní. V trestnom konaní 2T/32/2013 bolo meritórne rozhodnuté len o škode za bolesť, ktorú hodnotil Y. H. na 685 bodov čo zodpovedá sume 10.769,- EUR. O inom nároku navrhovateľky, presahujúcom tento priznaný nárok nebolo meritórne rozhodnuté a nič nebránilo, aby bol prejednaný v občianskom súdnom konaní. Okresný súd nesprávne vyhodnotil, že nárok navrhovateľky v sume 534,48 EUR (zvýšenie bodového hodnotenia v posudku Y. H.) nebol v trestnom konaní priznaný, na základe čoho urobil nesprávny záver, že táto časť nároku navrhovateľky bola v trestnom konaní zamietnutá a že bolo o nej meritórne rozhodnuté. O náhrade škody v trestnom konaní súd meritórne rozhoduje iba o nároku poškodeného, ktorý prizná. Meritórne nerozhoduje, ak nárok neprizná, lebo takýto nárok nezamieta, ale odkáže poškodeného na občianskoprávne konanie podľa § 288 ods. 1, 2 Trestného poriadku. Podmienkou prekážky rozhodutej veci nie je len to, že vec už bola predmetom iného konania, ale aby o tejto veci bolo právoplatne meritórne rozhodnuté. Z toho dôvodu nič nebráni, aby bol nárok navrhovateľky

nad sumu 10.769 EUR prejednaný. Ďalej okresnému súdu vytýkal, že sa nevysporiadal s otázkou, aký nárok na náhradu škody si navrhovateľka v trestnom konaní uplatnila. Navrhovateľka si náhradu škody uplatnila v trestnom konaní všeobecným odkazom na odborné vyjadrenie, vypracované Y. H. bez toho, aby uviedla konkrétnu výšku škody až 26. 04. 2013. Navrhovateľka nemala v trestnom konaní priestor, aby polemizovala s bodovým hodnotením bolestného, ktoré vykonal Y. H., ktoré sa ukázalo ako nedostatočné a neúplné, keďže okresný súd uznal správnosť bodového hodnotenia bolestného v posudku Y. Q.. Navrhovateľka si uplatnila nárok prevyšujúci bodové hodnotenie bolestného, za ktoré jej bolo právoplatne priznané odškodnenie v trestnom konaní a v prevyšujúcej časti návrh zobrala späť.

Podľa navrhovateľky nie je podstatné, za aké položky bolo bodové hodnotenie priznané, lebo náhrada škody sa nepriznáva zvlášť za konkrétne poškodenie zdravia, ale sumárne za ujmu na zdraví, vyjadrenú celkovým počtom bodov, čo vyplýva z § 5 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. Pri konečnom rozhodovaní o výške náhrady škody tak nie je podstatné, koľko bodov bolo priznaných za jednotlivé položky bolestného, ale podstatným je celkový sumárny počet bodov stanovený v posudku o bolestnom a osobitné posudzovanie pri jednotlivých položkách môže mať význam pri skúmaní správnosti priznaného bodového hodnotenia.

Vo vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhovateľka uviedla, že odporca bol podľa § 11 ods. 5 zák. č. 381/2001 Z. z. po oznámení škody povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu svojej povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a podľa § 11 ods. 6 poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu. Uplatnenie práva na náhradu škody bolo odporcovi doručené 01. 03. 2013. Odporca listom z 10. 04. 2013 oznámil, že nemôže poskytnúť poisťné plnenie, lebo nebol preukázaný nárok a rozsah práva na náhradu škody. Odporca sa nevyjadril k uplatnenému nároku v zmysle § 11 ods. 5 zák. č. 381/2001 Z. z. Bol povinný začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu poisťného plnenia, prípadne požiadať o vydanie znaleckého posudku a do troch mesiacov prešetrovanie skončiť. Odporca mal vedomosť o trestnom konaní 2T/32/2013, lebo 09. 10. 2013 žiadala okresný súd o doloženie posudku Y. H.. Odporca čiastočne plnil až 23. 10. 2013 po ôsmich mesiacoch od uplatnenie a preukázania nároku. Odporca nepreukázal, prečo nemohol včas dobrovoľne plniť preukázané nároky navrhovateľky alebo že navrhovateľka neposkytla potrebnú súčinnosť, preto mu vznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka. K pochybnosti odporcu o oprávnenosti vydávania posudku Národným rehabilitačným centrom Kováčová navrhovateľka poukázala na písomné stanovisko Ministerstva zdravotníctva SR z 01. 02. 2013 podané v inom konaní, z ktorého vyplýva, že Národné rehabilitačné centrum Kováčová je zdravotníckym zariadením, ktoré je oprávnené vydávať lekárske posudky podľa § 7 zák. č. 437/2004 Z. z. (č. I. 74).

Odporca podal odvolanie proti výroku, ktorým mu okresný súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke 5,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5.266,20 EUR od 01. 06. 2013 do zaplatenia a 5,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 10.769,- EUR od 01. 06. 2013 do zaplatenia a v tejto časti navrhol návrh navrhovateľky zamietnuť. Okresnému súdu vytýkal nesprávne skutkové zistenia. Dňa 11. 10. 2013 bol odporcovi doručený právoplatný rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica 2T/32/2013 zo dňa 17. 09. 2013 z ktorého bolo zrejmé, že Y. V. zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve. Dňa 09. 10. 2013 požiadal odporca Y. V. aj súd o kópiu znaleckého posudku, ktorý vypracoval Y. H. a súčasne právneho zástupcu navrhovateľky o predloženie znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný Y. Q.. Odporca mohol nárok zaplatiť až po jeho preukázaní, k čomu došlo po uplynutí 3 mesačnej lehoty v októbri 2013. Na základe rozsudku 2T/32/2013, ktorý vychádzal z odborného vyjadrenia Y. H., odporca dňa 23. 10. 2013 zaplatil navrhovateľke poisťné plnenie za bolestné vo výške 10.768,20 EUR. Okresnému súdu vytýkal, že navrhovateľke priznal aj úroky z tejto sumy, ktoré v trestnom konaní neboli priznané. K úrokom z omeškania zo sumy 5.266,20 EUR odporca vzniesol námietku res iudicate.

Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky odporca uviedol, že v trestnom konaní 2T/32/2013 bol dňa 17. 06. 2013 vydaný trestný rozkaz, ktorým bolo obvinenému uložené nahradiť škodu vo výške 10.768,20 EUR. Dňa 24. 06. 2013 vydal okresný súd uznesenie, ktorým opravil trestný rozkaz tým, že obvinený je povinný navrhovateľke nahradiť škodu vo výške 16.113 EUR (1025 x 15,72 EUR). Dňa 17. 09. 2013 vydal rozsudok, ktorým uložil obžalovanému nahradiť navrhovateľke škodu 10.768,20 EUR. Z uvedeného právoplatného rozsudku nevyplýva, že by bola poškodená so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianskoprávne konanie. Okresný súd priznal navrhovateľke 5.266,20 EUR za bodové ohodnotenie z posudku Y. Q., ktoré neboli predmetom adhézneho konania, s čím sa odporca

stotožnil, navrhovateľke dňa 03. 09. 2015 uvedenú sumu uhradil. Navrhovateľka bola so svojím nárokom odškodnená v trestnom konaní vo výške 10.768,20 EUR a v občianskom súdnom konaní vo výške 5.2656,20 EUR. Nie je možné priznať položky hodnotenia z oboch posudkov za totožné poškodenie zdravia a navrhovateľka nemá nárok na náhradu za bolesť vo výške 2.239,30 EUR. Navrhol potvrdiť rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, odvolanie prejednal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 OSP napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke 5,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 10.769 EUR od 01. 06. 2013 do 24. 10. 2013 a zo sumy 5.266,20 EUR od 01. 06. 2013 podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil ako vecne správne. Naproti tomu rozhodnutie napadnuté odvolaním navrhovateľky, ktorým okresný súd zamietol návrh na zaplatenie sumy 2.239,30 EUR s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 01. 06. 2013, podľa § 221 ods.1, písm. h) OSP zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, pretože nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávne právne vec posúdil.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 159 ods. 3 OSP len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 9 ods. 7 zák. č. 437/2004 Z. z., ak poškodený utrpel súčasne viac poškodení na zdraví, hodnotí sa bolesť za každé poškodenie na zdraví osobitne a bodové hodnotenia sa sčítavajú. Ak sa však viac poškodení na zdraví vzťahuje na ten istý orgán alebo končatinu, nesmie súčet bodového hodnotenia prekročiť bodové hodnotenie za anatomickú alebo funkčnú stratu orgánu alebo končatiny. Podľa ods. 8, ak je poškodenie na zdraví už svojimi znakmi zahrnuté v položke iného poškodenia na zdraví, bolesť za takéto poškodenie na zdraví sa nehodnotí osobitne.

Podľa § 4 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa

poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Okresný súd založil svoje rozhodnutie, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke 5,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 10.769 EUR od 01. 06. 2013 do 24. 10. 2013 a zo sumy 5.266,20 EUR od 01. 06. 2013 do zaplataenia na zistení, že uplatnenie nároku bolo odporcovi doručené 01. 03. 2013, odporca mal vedomosť o trestnom konaní, navrhovateľku dňa 10. 04. 2013 vyzval na predloženie vyplneného oznámenia ku škode na zdraví a požiadal o zaslanie jej zdravotnej dokumentácie, ale pretože v súdnom konaní bol uplatnený nárok považovaný za dôvodný, bolo potrebné splatnosť nároku počítať maximálne v lehote 3 mesiacov, a preto navrhovateľke priznal úrok z omeškania od 01. 06. 2013. Uvedený záver okresného súdu je skutkovo a vecne správny. Okresný súd správne neprihliadol na obranu, že odporcovi bol predložený právoplatný rozsudok v trestnej veci sp. zn. 2T/32/2013 zo dňa 17. 09. 2013 až 11. 10. 2013, lebo o trestnom konaní mal vedomosť už predtým od poškodenej. Odborné vyjadrenie Y. H. bolo vypracované 12. 11. 2012 a bolo súčasťou trestného spisu (č. l. 140 - 164), preto odporca nemal dôvod vyčkávať až do právoplatnosti trestného rozsudku ani obmedzovať svoje šetrenie iba na zistenie, v akom rozsahu bolo o nároku poškodenej navrhovateľky rozhodnuté v trestnom konaní. Z toho dôvodu neobstojí obrana odporcu, že mohol plniť po uplynutí 3 mesačnej lehoty v októbri 2013 až po preukázaní nároku, a ďalej, že navrhovateľke nepatria úroky, lebo v trestnom konaní neboli priznané. Námiетка res iudicata vzhľadom na nároky, ktoré neboli priznané v adhéznom konaní, neobstojí, pretože trestný rozkaz a opravné uznesenie k trestnému rozkazu sa neprihliada, pretože v trestnej veci sp. zn. 2T/32/2013 bolo právoplatne rozhodnuté až rozsudkom. Z obsahu trestného spisu vyplýva, že z dôvodu podaného odporu bolo nariadené hlavné pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Z pripojeného trestného spisu vyplýva, že Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č. k. 2T 32/2013-339 zo 17. 09. 2013 meritórne rozhodol o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu navrhovateľke iba v sume 10.768,20 EUR. Z vyjadrenia odporcu v odvolacom konaní vyplýva, že navrhovateľke dňa 03. 09. 2015 uhradil sumu 5.266,20 EUR za bodové ohodnotenie z posudku Y. Q., ktoré nebolo predmetom adhézneho konania.

Okresný súd urobil správny záver aj ohľadne preukázania omeškania odporcu s plnením navrhovateľke. Odporca bol povinný po uplatnení nároku začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu poistného plnenia, prípadne požiadať o vydanie znaleckého posudku a do troch mesiacov prešetrovanie skončiť. Odporca nepreukázal, prečo neskončil vlastné šetrenie do troch mesiacov od uplatnenia nároku, t. j. do 01. 06. 2013, preto okresný súd mu správne uložil podľa § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. povinnosť zaplatiť navrhovateľke príslušný úrok z omeškania.

Odvolací súd ďalej zaoberal odvolaním navrhovateľky, ktorej okresný súd zamietol žalobný nárok čo do zaplataenia sumy 2.239,30 EUR s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 01. 06. 2013. Nebolo sporné, že navrhovateľka uplatnila svoj nárok na náhradu škody proti odporcovi ako poisťovateľovi, a že tento nárok preukazovala odborným posudkom, ktorý vypracoval Y. Q.. Okresný súd správne uviedol, že nárok poškodeného voči poisťovni sa odvíja od zodpovednostného vzťahu s poisteným, poisťovňa vstúpila do práv poisteného škodcu v plnom rozsahu podľa § 4 ods. 2 až 4 zák. č. 381/2001 Z. z. a že v trestnom konaní súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku nárok poškodeného nezamietal. Okresný súd zamietnutie návrhu založil na predčasnom skutkovom závere, že v tejto časti sa už navrhovateľka nemôže domáhať toho istého nároku voči poisťovni, lebo v adhéznom konaní bolo

právoplatne rozhodnuté o nároku na náhradu škody, ktorý vyplýval vo vzťahu k obžalovanému z posudku MUDr. H., a že v civilnom konaní nemožno už tento nárok posudzovať odlišne.

V trestnom konaní súd nemôže nárok poškodeného na náhradu škody zamietnuť a to ani sčasti (III/67). Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ v trestnom konaní uloží obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému škodu, len v tejto časti ide o meritórne rozhodnutie súdu vydané v trestnom konaní a iba v takom prípade ide o súdne rozhodnutie, ktoré zakladá prekážku rozsúdenej veci (res iudicata). Za tú istú vec v zmysle § 159 ods. 3 OSP treba v novom konaní pokladať ten istý nárok, o ktorom sa už raz právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod a ak sa týka tých istých osôb. Nárok sa týka tých istých osôb aj v prípade sukcesie. V posudzovanej veci uplatnený nárok prešiel zo škodcu, ktorému bola uložená povinnosť v trestnom konaní na odporcu ako poisťiteľa, voči ktorému sa navrhovateľka domáha plnenia podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z.

Okresný súd žalobný nárok v zamietajúcej časti v podstate odôvodnil iba tým, že bol predmetom posúdenia v znaleckom posudku Y.. H. v trestnom konaní a že v civilnom konaní nemožno už tento nárok posudzovať odlišne. Okresný súd dôsledne neposudzoval správnosť priznaného bodového ohodnotenia v posudku Y.. H. a Y.. Q.a, lebo sa obmedzil na konštatovanie, že o bolestnom za ostatné poškodenie zdravia navrhovateľky, ktoré ohodnotil Y.. XXX/a, pod položkami 62/b, 81/b, 82/a, 86/b, 90/a, 90/b, 106/b, 106/c, 107/b, 128/a, 133/a, 135/b, bolo rozhodnuté v adhéznom konaní. Týmto konštatovaním okresný súd nemohol mať preukázané, či v trestnom konaní bolo skutočne rozhodnuté o totožnom poškodení zdravia a navrhovateľka nemá nárok na náhradu za bolesť vo výške 2.239,30 EUR a rozhodnutie o zamietnutí uplatneného nároku bolo predčasné. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je v tejto časti rozporné a nedostatočne odôvodnené, lebo na jednej strane uznal správnosť bodového hodnotenia bolestného v posudku Y.. Q., ktoré nebolo uvedené v posudku Y.. H., ale pokiaľ navrhovateľka uplatnila nárok prevyšujúci bodové hodnotenie bolestného, ktoré vyčíslil Y.. H., okresný súd zdôvodnil zamietnutie návrhu iba tým, že v adhéznom konaní bolo o nároku poškodenej právoplatne rozhodnuté a že v civilnom konaní nemožno už tento nárok posudzovať odlišne. Okresný súd sa mal vysporiadať s tým, ktoré položky v hodnoteniach bolestného, ktoré vypracovali Y.. Q. a Y.. H. odlišne, považoval za správne.

Podľa názoru krajského súdu navrhovateľka nárok uplatnila riadne a včas, odborné vyjadrenie Y.. H. bolo vypracované pre potreby trestného konania, zadanie uvedeného posudku vyžiadal orgán činný v trestnom konaní a z toho dôvodu nemusela mať poškodená možnosť prípadne namietať jeho obsah. Z lekárskeho posudku a vyjadrení Y.. Q. a Y.. H. vyplýva, že oba posudky sa zhodujú v položkách 62/b, 86/b, 90/a, 90/b a 133/a v rozsahu 40 bodov, spolu 280 bodov čo zodpovedá sume 4.401,60 EUR. V priebehu konania prestala byť sporná aj náhrada bolestného, ktorá bolo uplatnená podľa posudku Y.. Q. v sume 5.266,20 EUR.

Okresný súd bude v ďalšom konaní zisťovať, či si navrhovateľka náhradou za bolesť vo výške 2.239,30 EUR skutočne uplatnila nárok prevyšujúci bodové hodnotenie bolestného, za ktoré jej bolo právoplatne priznané odškodnenie v trestnom konaní. Z toho dôvodu znovu posúdi položky v hodnoteniach bolestného, ktoré vypracovali Y.. Q. a Y.. H. odlišne a pri hodnotení vyčíslenia bolestného sa vysporiada s tým, ktoré hodnotenie treba považovať za správne z hľadiska zásad uvedených v § 9 zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Okresný súd bude pri skúmaní uplatneného nároku vychádzať z toho, že náhrada škody sa priznáva za ujmu na zdraví vyjadrenú celkovým počtom bodov (§ 5 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z.), a že pri konečnom rozhodovaní o výške náhrady škody musí urobiť záver aj o správnosti a úplnosti bodového hodnotenia, ktorým sa bolesť ohodnotila v lekárskom posudku.

Vo výrokoch, ktorými okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 5.266,20 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, rozhodol o zastavení konania ohľadne sumy 10.769,- EUR, a ktorým zamietol návrh na priznanie úrokov úrok z omeškania od 29. 05. 2013 do 31. 05. 2013, nebol rozsudok okresného súdu napadnutý odvolaním a rozsudok v týchto výrokoch nadobudol právoplatnosť, preto nie je týmto rozhodnutím odvolacieho súdu dotknutý.

Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil okresný súd podľa § 151 ods. 3 OSP, ktorý tiež rozhodne o trovách odvolacieho konania

Rozhodnutie bolo v senáte prijaté v pomere hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.